

Égre törő lépcsőfokok

Ha igaz a szállóige, hogy „nyelvében él a nemzet”, akkor kijelenthetjük: az anyanyelv kiterjedt használata közben, a reformációtól kezdett népünk magyarosan lélegezni. A Biblia magyarra fordítása által a nemzet egy óriási nagy lélegzetet vett. A bibliafordítás a reformáció első nagy fegyverténye volt.

3.

Elárvuló kövek

4.

Ahol a jótékony munka sosem szűnik meg

7.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXIX. ÉVF. • 8. SZÁM
2018. ÁPRILIS 15.
ÁRA 1 LEJ

Egyedi módon lehetünk szeretetre méltók

A találkozások, barátságok, Isten és önmagunk megismerésének jegyében zajlott a 19. alkalommal szervezett Kárpát-medencei Református Egyetemi Gyülekezetek Találkozója. Az eseményen több mint háromszáz fiatal vett részt.

A találkozóznak a Sapientia marosvásárhelyi karának épülete adott otthont. Jakab István maros-mezőségi esperes köszöntése után a FIKE Band szolgálata, illetve Horváth Leventének, a Bonus Pastor Alapítvány elnökének előadása következett. A találkozó fő előadója közvetlen hangnemben szólt az egybegyűltekhez a tökéletes tökéletlenről. Elmondta, Isten nem szeret egyenlőképpen mindenkit, de ez jó hír, hiszen ha egyformán szeretne, helyettesíthető lennénk. Mindenkit másképp szeret, és másnak teremtett. Egyedi módon lehetsz szeretetre méltó. Horváth Levente rámutatott: Isten minden embert egyedinek szánt a teremtéskor, viszont sajnós a legtöbbször másolatként halunk meg, mert a tökéletességre vágyunk.

Miért számít ennyire az embernek a tökéletesség? – tette fel a kérdést az előadó. | 5.

Bölcsőde a szórványban

Új református bölcsődét vehet használatba a dévai magyar közösség. A 30–40 gyermek befogadására alkalmas intézményt ünnepélyes keretek között nyitották meg.

Az ünnepi alkalmat Zsargó János hunyadi esperes nyitotta meg. Köszöntőjében rámutatott az elszomorító tényekre: közösségeink egyre inkább öregednek, a családokban egyre kisebb a gyerekvállalási kedv, problémát jelentenek az anyagiak, az időhiány, az egymástól való eltávolodás, a válságos helyzetekre azonban van megoldás: Jézus. Az esperes leszögezte: a gyermekeket minél korábban Jézushoz kell engedni – ezért felelőssége a szülőknek és a közösségnek már a bölcsődétől gondoskodni a hitbéli neveltetésről. | 8.

Keresztyén újjászületés a családon keresztül

Református óvoda épül Backamadarason

Az Erdély-szerte épülő 27 bölcsőde és óvoda egyikét Backamadarason vehetik majd használatba a helyi és környékbeli gyerekek. Az épület alapkövét a közelmúltban helyezték el a templom szomszédságában, a régi egyházi iskola mögötti telken. Az épületet Zakariás Attila építész tervezte. | 8.

Tanulságos igék Nehémiásról 8.

Ez a föld áldott hely!

Az utóbbi években az egyik leggyakoribb beszédtema a migráció. Emberek milliói indulnak el jobb sorsot keresve, hogy egy más földrészen telepedjenek le. Nem új keletű ez a probléma. Íme, e könyvben is találkozunk vele. Különös fejezet ez. Látszólag egy lista áll előttünk, amely főleg helységneveket tartalmaz és azon családok neveit, akik ott telepedtek. A legtöbb olyan helység, aminek nevét sehol máshol nem találjuk, a térképen is hiába keresnénk. De azt egy percre sem felejtethetjük, kik azok, akik e helységekben laknak. Ezek visszavándorlók, akiknek szülei sőt már nagyszülei is Babilonban éltek. Micsoda öröm a számukra, hogy újra otthon lehetnek.

Az emberek elhagyják szülőföldjüket háborúk, éhség, vízhiány miatt és új lakozási helyet keresnek családjuk számára. A lakozási hely problémává vált e világon, s napról napra súlyosbodik a helyzet. Ki tudná ezt megoldani? – teszik fel ma politikusok, közgazdászok a kérdést. Lásuk, mit mond erről az ige.

Itt különös problémával van dolgunk. Mert ezek az emberek nem egyszerűen visszavándorlók, nem olyanok, akiknek végre ismét van saját földjük, hanem mindenekelőtt Isten gyermekei. Miért sírtak a zsidók Babilonban, az idegenben? Miért kellett szinte átkot kérjenek magukra, ha elfelejtették Jeruzsálemet? Egyáltalán mi hozta őket vissza? Nyilvánvalóan a szülőföld, amiről atyáik meséltek nekik, de mindenekelőtt az ígéret, ami ott lebegett e föld felett. Azért jöttek vissza, mert a földet Isten nekik ígérte. Nem emberi vágy, hanem isteni ígéret teljesedett be. Hangsúlyos itt az a mondat, hogy mindenki a maga örökségében lakozhatott.

Örökség. Ennek a szónak a mi fülünkben mindenekelőtt jogi, vagyoni, tulajdonjogi jelentése van. De ha ez a szó a Bibliában felbukkan, ott mindig üdvtörténeti kicsengése van. A Szentírás egyik legfontosabb és legsúlyosabb szava. Egy örökséget kapnak az emberek, olyant, amit Isten már Ábrahámnak megígért. E rész hasonlít a Józsue könyvének azon fejezeteihez, amelyekben arról van szó, hogy az egyiptomi fogságból kiszabadult nép hogyan vet sorsot arról, hogy törzsenként miként foglalja el helyét az ígéret földjén.

A legnehezebb probléma Jeruzsálemnek a betelepítése. Úgy tűnik, e városból mindenki

menekülni akar. Honnan ez az ellenézés épp a fővárossal szemben? Hisz mi azt gondolnánk, épp azért lesz ököre menő harc, mert mindenki itt szeretne letelepedni. De meglepő módon mindenki a várost körülvevő falvakban szeretne letelepedni. Ennek van emberi magyarázata is, hisz annak idején, amikor Nabukodonozor seregei elfoglalták a várost, rengetegen haltak meg itt, így kevés az utódok száma is.

De van egy másik magyarázat is: valamikor a Jeruzsálemben lakók jól érezték magukat Babilonban és legtöbbjük ott maradt, nem akart hazajönni. Ennek a fő oka mégis abban lehetett, hogy a város olyan ítéletben részesült, hogy emléke elriasztja az embereket. Jeruzsálem a mesék „elátkozott váraihoz” volt hasonló abban az időben. Ez a hely már nem az ígéret, hanem az átok helyévé vált. Ezért már-már az a veszély fenyegetett, hogy a város lakatlan marad. Hogy nem születnek gyermekek, nem lesz hova bevonuljon a Messiás. Ám akkor ez az ígéret végéig jelentené, s azt is, hogy Isten hazudott.

Nos, most e helyzetben több csoda is történik. Az első az, hogy a nép vezetői önként vállalják, hogy a városban telepednek le. Milyen nagy dolog, ha egy népnek vannak példaadó vezetői, akik vállalják a nehézséget. De ez még nem elég ahhoz, hogy Jeruzsálem benépesüljön. Ezért sorsot vetnek és minden tizedik ember, akire a sors esik, Jeruzsálembé költözik. Mindenki elfogadja a sorsvetés eredményét. Ez a második csoda. És ekkor jön a harmadik csoda: vannak, akik önkéntesen vállalkoznak a Jeruzsálembé költözésre. Otthagyják kényelmesebb lakóhelyüket és oda költöznek, ahol a romok között rókák futkosnak. Mert ők szilárdan hiszik, e város mindenek ellenére Istené.

És ezen embereknek a hite nem szégyenült meg. Mert az ígéret beteljesedett, maga Isten jött el erre a vérrel és könnyel áztatott földre. Mert az ígéret most már nemcsak Jeruzsálemre vonatkozik, hanem az egész földre, annak minden városára és falujára. A hívó emberek azok, akik nem adják fel a reménységet, hogy az isteni ígéret minden népre és minden országra voantkozik. Jézus óta nincs már átkozott hely a földön, csak áldott. Ezért nekünk minden országra és minden népre nézve jó reménységünk lehet, de mindenekelőtt saját országunkra nézve. Ne dobjuk el reménységünket, na hagyjuk el népünket, szülőföldünket, mert Isten áldása van rajtunk. Ezt jelenti ma nekünk „Jeruzsálemben lakni”.

Ima az üldözöttekért

Irgalmas Istenünk, azokért könyörgünk, akik elnyomják embertársaikat, üldözik, megalázzák választott népedet és gyermekeidet. Vedd el szívükből a gyűlöletet, fékezd meg a gyilkos indulatot, a lenézést és a vallási fanatizmust. Könyörgünk hozzád, Atyánk, a hatalmasokért és a befolyásos emberekért: adj nekik elszántságot, hogy küzdeni tudjanak a vallásszabadságért és a szolidaritásért. Ébressz bennük felelősséget a vallási okok miatt üldözöttekért, megvetettekért és diszkrimináltakért.

Imádkozunk hozzád minden bebörtönzött vagy menekülő keresztyén testvérünkért, s azokért, akik rendíthetetlen, erős hittel néznek szembe gyilkosaikkal, és érted készek mártíromságot is vállalni. Tedd bizonyossá őket afelől, hogy minden múltó perc, a szenvedés keserű pohara is hozzád viszi őket mind közelebb. Hazafelé, ahol nem lesz többé könny és fájdalom. Őrizd meg a Krisztusba vetett szilárd hitüket, légy számukra menedék és oltalom a szükség idején, remény a próbákban, vigasztalás a félelemben és a gyászban.

És magunkért is hadd könyörgjünk, Istenünk! Mutasd meg nekünk azt a módot, ahogyan kifejezhetjük szenvedő testvéreink iránti együttérzésünket, imában és anyagi támogatásban. Tégy bennünket kitartóvá a könyörgésben minden üldözött keresztyénért szerzte a világon. Mindenható Istenünk, bízunk irgalmadban, s magasztalunk jószágodért, a mi Urunk Jézus Krisztus által a Szentlélek közösségében és világosságában. Ámen.

„A nép vezetői Jeruzsálemben telepedtek le, a nép többi része pedig sorsot vetett, hogy minden tíz emberből egyet Jeruzsálembé vigyenek, a többi kilenc pedig a saját városában maradhat.”

Neh 11,1

A reménységben kitartani, ez most a keresztyén gyülekezet szent kötelessége. Hinni abban, hogy Isten szereti a világot, és Krisztusban azt a békeesség lakhelyévé akarja tenni. E reménységünk nem emberi dolgokra, politikai vagy gazdasági előrejelzésekre épül, hanem Isten ígéreteré. Ő a földet a szelídeknek és a békeességre igyekvőknek ígérte, és mi hisszük, hogy betartja ígértét. Abban kell rendületlenül hinnünk, hogy ő ezt a bűn miatt megátkozott földet Krisztus által az áldás helyévé tette. Nem kell elvándorolni, mert Isten minden embert és minden népet meg tud és meg akar áldani ott, ahol most van.

Az igaz, hogy ennek ellenére a bűn miatt sok szenvedés van a földön. De amit megtehetünk Isten nevében, azt tegyük meg. Közben tudjuk, hogy nincs itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük. Épp ezért, amíg itt kell lennünk, szeressük e földet, s jó reménységgel éljünk azon.

| LŐRINCZ ISTVÁN |

Bibliaolvasó kalauz

MÁJUS

1.	K	1Kí 16,1–14	Fil 3,15–21
2.	Sze	1Kí 16,15–34	Fil 4,1–9
3.	Cs	1Kí 17	Fil 4,10–23
4.	P	1Kí 18,1–19	Róm 1,1–15
5.	Szo	1Kí 18,20–46	Róm 1,16–32
6.	V	1Kí 19,1–8	Róm 2,1–10
7.	H	1Kí 19,9–21	Róm 2,11–16
8.	K	1Kí 20,1–22	Róm 2,17–29
9.	Sze	1Kí 20,23–43	Róm 3,1–20
10.	Cs	1Kí 21,1–16	Róm 3,21–31
11.	P	1Kí 21,17–29	Róm 4,1–12
12.	Szo	1Kí 22,1–28	Róm 4,13–25
13.	V	1Kí 22,29–40	Róm 5,1–11
14.	H	1Kí 22,41–54	Róm 5,12–21
15.	K	2Kí 1	Róm 6,1–11
16.	Sze	2Kí 2	Róm 6,12–23
17.	Cs	2Kí 3	Róm 7,1–13
18.	P	2Kí 4	Róm 7,14–25
19.	Szo	2Kí 5	Róm 8,1–17
20.	V	2Kí 6	Róm 8,18–30
21.	H	2Kí 7	Róm 8,31–39
22.	K	2Kí 8	Róm 9,1–5
23.	Sze	2Kí 9	Róm 9,6–13
24.	Cs	2Kí 10	Róm 9,14–33
25.	P	2Kí 11	Róm 10,1–13
26.	Szo	2Kí 12	Róm 10,14–21
27.	V	2Kí 13	Róm 11,1–10
28.	H	2Kí 14	Róm 11,11–16
29.	K	2Kí 15	Róm 11,17–24
30.	Sze	2Kí 16	Róm 11,25–36
31.	Cs	2Kí 17	Róm 12,1–8

Égre törő lépcsőfokok

Nemrég egy igen jeles és népszerű magyar közéleti ember egy ökumenikus összeövetelen azt mondta, hogy a magyarság minden bajáért a protestánsok a hibásak, mert az ősi összhangot megbontották. Megdöbentett a kijelentés, és a teremben mások is hasonlóan vélekedtek. Felelősséggel kell használnunk az igét, a nyelvet. Egy olyan személy, aki szavának súlya van, nem szíthat széthúzást felekezeti alapon. A vallás-újító irányulást nem lehet bűnként felróni, a bibliában is gyakran van felszólítás a megújulásra. Vállalom az újítást, a reformációt, „bűnét”, az első teljes magyar bibliafordítás elkészítését, a százötven szoltár átültetését, a heidelbergi káté lefordítását, a bibliaolvasás és az anyanyelvű oktatás elterjedését. Ezek nélkül az emberek lelkiülete, a magyar társadalom alakulása bizonyára más lett volna. Engedtessek meg egy példával élnem.

Szülőfalum temploma mellett van egy idő emésztette telek, rajta öt, a semmibe vezető lépcsőfok – betonból. A házat valamikor lebontották, csak a lépcsők maradtak a semmibe markolva. Reformáció nélkül a magyarság léte, kultúrája olyan lenne, mint ezek a semmibe vezető lépcsőfokok. Mintha a honfoglalástól az 1500-as évekig tartó, feltörekvő irányulás hirtelen megszakadna, s a levegőben lógva befejezetlenül maradna nemzeti létünk fejlődése. A reformáció az az égi, lényegi valóság, ami az öt lépcsőfok fölött van. Azt szeretném megmutatni, ami nem látszik, de ami a való: a reformációban megemelkedett magyar valóságot.

Ha igaz a szállóige, hogy „nyelvében él a nemzet”, akkor kijelenthetjük: az anyanyelv kiterjedt használata közben, a reformációtól kezdett népünk magyarosan lélegezni. A Biblia magyarra fordítása által a nemzet egy óriási nagy lélegzetet vett. A bibliafordítás a reformáció első nagy fegyverténye volt. Anyanyelven inkább érzed, hogy Istenhez tartozol, és ő veled van. Az anyanyelvű Biblia, mint éltető erő, kisugárzása nyomán egyre szaporodtak a magyar nyelvű kultúra megnyilvánulásai.

Ha igaz a szállóige, hogy „nyelvében él a nemzet”, akkor kijelenthetjük: az anyanyelv kiterjedt használata közben, a reformációtól kezdett népünk magyarosan lélegezni. A Biblia magyarra fordítása által a nemzet egy óriási nagy lélegzetet vett.

”

Hitünk nagy hőse Károli Gáspár, akinek köszönhetjük az ige szót, és aki magyarra fordította az isteni ígéket. Naponta újraélhetjük Sylvester János örömét, hogy a magyarban is van nevelő, és hogy a magyar nyelv éppúgy, mint a „szent nyelvek”, a héber, a görög, a latin, szabályokba fogható, alkalmas időmértékes verselésre. A magyar írások terjesztése a nyomtatott betű révén nem mindennapi elégtételeket eredményezett: olvasókönyvek, szótárak, énekeskönyvek voltak a reformáció alapelveit győzelemre vivő hősök. Nyelv- és erkölcpallérozó művek születtek: a kultúra, irodalom egyre szélesebb rétegekhez jutott el. Sajátos, világteremtő jellege volt a 16. századi műfajoknak, a prédikációknak, imádságoknak, verseknek, szoltároknak. Milyen lenne nemzeti irodalmunk és szellemiségünk a virágénekek, krónikás énekek, Tinódi énekel krónikái, Balassi vitézi és szerelmes költeményei, szoltárfordításai nélkül? És hiányozna nekünk Kölcsey protestáns jeremiádok hatására íródott Himnusza, Arany János, a 19. század legbibliásabb költőjének puritán erkölcsű költészete, Ady gyötrődő istenkeresése, Áprily hitélményt és természetélményt összekapcsoló verse. Vagy Szabó Magda Debrecen református szellemiségén nevelkedett prózaművészete, Süttő András református öntudatdrámái. És hiányoznának a gömb, a kakas, a csillag jele alatt emelt épített örökség műemlékei is. A festett fapadok, kazettás mennyezetek, virágmotívumos templomi bútorok, a reformáció zenei szívdobbanásai, az egyházi énekeskönyvek lelket emelő szövegei és dallamai nélkül sokkal szegényebbek lennénk. A bibliafordítás nélkül nem hatoltak volna a Szentírás gondolatai olyan mélyen nemzeti tudatunkba. Mi vagyunk a Lehetőségek Templomának lépcsőin a grádicsok éneke. A reformáció nélkül a haza félben maradt istenháza lett volna, talán örökre összeomlott volna.

Azok a lépcsőfokok, amelyek a dályai telken hiányoznak az égre törésből, azok a lehetséges és valóságos évei, évszázadai nemzeti létünk

kiteljesedésének. Ahol a lépcső megszakad, ott kezdődik a reformáció. Ott született meg a teljes anyanyelvű Biblia, vált lehetővé a magyar lelkek égre törése. A hit nem más, mint a belső látás képessége. A látóké a látás világossága. Ha belső szemünk látása napról napra javul, látni fogjuk az égre törő lépcsőfokokat.

Ami látszólag nem létezik, leginkább az van: a reformáció. Nem lehetünk annyira elfoglaltak és elfoglaltak, hogy ne vegyük észre ezt. Munkálkodjanak csak bennünk a nem látszó öt évszázad lépcsőfokai! A reformáció: hinni valamiben, ami az égig érhet, lépcsőfokokat építeni a levegőbe. Esély a megmaradásra. Ki tudja, még hány reformációra lesz szükségünk. A mi megreformált életünk egyetemesen emberi és magyar. A szellem fénye messze világít magyarul – Isten dicsőségére. Nem elfogadható, hogy a magyarság felekezeti alapon zúzza a másikat. Meddig lehet még így lépni? Hogyan lehetne lelki házzá újra összeállni – felfelé törni?

Református attól kezdve vagyok, amikor születésem után nem sokkal-félve nehogy áldás nélkül távozzam az árnyékvilágból – megkereszteltek. Tudatos reformátusnak akkortól tartom magam, amikor szülőfalumban, Székelydályában konfirmáltam. Sok idő telt el azóta, sokan és sokszor meg akartak győzni arról, hogy nincs Isten. Aki viszont folyamatosan gondomat viselte. Ma hetvenedik életévemet taposom, és hálás vagyok a sorsnak, hogy Isten figyelt rám. Megadta nekem, hogy hinni tudjak. Megismertette velem képességeimet, amelyek által segíthetek magamon és embertársaimon.

A templom hitet, erkölcsöt, magyarságot őrző vár, emberségünket őrző istenháza. Falum tornyának, Erdély harmadik legmagasabb tornyának égre törése lett a példaképem, a templom előtt álló Pap kútja pedig minta számomra a szolgálatban, áldozatkészségben.

A templom mellett áll az iskola. Nyugdíjas tanár lévén tudom: templom és iskola csak akkor töltheti be hivatását, ha lélekkel vagyunk jelen minden munkánkban, céltudatos hit hatja át cselekedeteinket.

Isten újra meg újra tavaszt, nyárt, őszt, telet ad nekünk, minden sötét éjszaka után világosság következik. Áldása nap felettünk. Reformátusnak lenni jó, mert beragyogja életemet a Szentlélek. Reformátusnak lenni jó, hiszen testvére vagyok mindenkinek, aki ember, aki a szeretet és jóság vallását vallja. Itthon vagyok hitemben: a reformáció ötszáz éves szirmai nekem is nyílnak, teremnek.

Elárvuló kövek – guruló szórványkavicsok

(folytatás előző lapszámunkból)

A mint ígértük Anna néninek, belépünk Polgár Gézához és feleségéhez, Rózához. A nyári konyhában szeretnénk leülni, de azonnal a tisztaszobába vezetnek. Róza néni büszkén mutatja a vetett ágyat, amelyen román hímezsmintájú párnák sorakoznak. Az ágy mögötti falon cseréptányérokat, fölējük díszes törölközőket, a sarokban egy katrincás szintén román népviseletbe öltöztetett babát helyeztek, mellette egy fényképen hasonló ruhát viselő kislány látható. A szobában van magyar vonatkozású tárgy is: pirospaprikát tároló kis vászonzsák, amelynek zárszalagja piros-fehér-zöld.

Magyarul kezdjük beszélgetésünket. Egyszer csak Géza bácsi román nyelvre vált. Elnézést kér, mert így jobban forog a nyelve. A Román Vasúti Társaságnál (CFR) dolgozott, és ott csak románul beszéltek – mondja. Ennek ellenére mindketten magyaroknak vallják magukat, hiszen reformátusok. Róza néni az ortodoxokhoz is eljár. Ünnepeken tésztát süt, segít az előkészületekben. Házszeneléskor pedig az ortodox pap is eljön hozzájuk. A román asszonyok is bekapcsolódnak a református ünnepekkor a munkába, sütnek, főznek, mert így illik falun. Róza néni anyósa román volt, ezért ez az „átjárás” számára teljesen természetes.

– Nem tudok, hogy mondják nekijek magyarul, én se tudak magyarul, úgy beszélek, hogy fele apá, fele víz... Amikor leány voltam, több volt a magyarság, mint a románság. Nem is fértünk a padokban a nagy ünnepektől, lábom álltunk a torony alatt. Most már a románok sincsenek olyan sokan, és mind idősek – mondja Róza néni, majd hozzáteszi, az 50-es években még volt 1–4. osztályos magyar nyelvű oktatás a faluban. Délelőtt a román délután a magyar diákok jártak iskolába. (Szerk. megj.: az állami iskolát 1896-ban alapították Komlód és Oroszfája lakóinak, épülete Toroczkai Wigand Ede tervei alapján 1912-ben készült.)

Aztán lassan elvándoroltak a fiatalok. Aki egyszer városra költözött, az már nem jött haza. Fiuk is a faluban végezte a nyolc osztályt, majd Besztercén folytatta tanulmányait. Jelenleg is ott lakik, családot alapított. Géza bácsi mondja,

A komlói református templomba egyre kevesebben térnek be Isten igéjét hallgatni

hogy a besztercei börtönben dolgozott, nemrég nyugdíjazták. A mintegy 600 alkalmazott közül ő volt az egyetlen magyar. Ezt meg is becsülte a parancsnoka. Egyedüli magyarként ő volt a magyar anyanyelvű fogvatartottak tolmácsa. Megtudjuk azt is, hogy míg a fiuk gyakran meglátogatja szüleit, lányuk Brassóba került, ezért ritkábban jön haza. Egyik unokájuk Angliában orvosi egyetemre jár. Valószínű, nem fog már hazajönni... – mondják Polgárék elkeseredve.

Majd az egyházi feladatra terelődik a beszélgetés. Géza bácsi románul mondja, hogy ő a legidősebb presbiter, 16 éve szolgál, de nem akarja vállalni a gondnokságot, jöjjenek a fiatalok. Majd elgondolkodik, és kifejti: öt fiatal család van a faluban, azok is 40 év fölöttiek, az átlagéletkor 70 év körüli – aztán hozzáteszi: kérjék fel Katona Jánost, az oroszfajai gondnokot, ott ügyis több a református.

A falu múltjáról érdeklődöm. Vendéglátóimmal a kollektivizálásnál előbbre nem jutunk. (Róza néni csoportvezető volt, amióta megalakult a kollektív.) Nem ismerik a múltat, segítségként felajánlják, hogy menjük át a szomszédba Bucur Teodorhoz, aki tudomásuk szerint

hozzáfogott egy falumonográfia szerkesztéséhez. Csak néhány házzal lakik odébb Ticu bácsi.

Amint odaérünk, látjuk, hogy a kapu melletti kerítésen különös rajz és egy elkerített, feliratozott pad van. Egy-egy táblán a kerítéshez rögzítve naivan ábrázolt férfi és női portré áll. A padon a két név: Julcsika – Theo, mögötte a kerítésre szegezett fémlapon román vers, amely szabad fordításban így hangzik: nélküled üres, milyen boldogok voltunk, amikor együtt ültünk a padon.

Belépünk az udvarra, ahol a csűr gerendáira szegzett fémlapokon több, Julcsukához románul írt verset olvashatunk. A nyári konyha tornáca és a kis ház falai is mind Julcsukának állítanak emléket. Ticu bácsit a ház zsúfolt konyhájában találjuk. Asztalhoz ülünk, amelyen egy fényképtartóban családi fotók vannak. A monográfiáról érdeklődünk. Elmondja, egy szásrégeni mérnökkel fogott hozzá, de gyengélkedik, ezért nem folytatta. A másik ok, amiért abbamaradt a kutatás az, hogy a régmúltat ismerők meghaltak. Csak annyit tudott meg, hogy valamikor a település egy közeli dombtetőn állt, aztán a későbbiekben költözött jelenlegi helyére. Felfedi szomorúságának okát. 2000-ben veszítette el magyar feleségét, Julcsukát, akivel a „világ legjobb házasságában élt”. Az asszonyt paralízis miatt 20 évig ágyban fekvő gondozta haláláig. Azóta házában minden sarkában a szeretett asszonynak állított emléket. Több száz verset írt, amelyeknek nagy részét hozzá címezte – mondja Ticu bácsi, majd hozzáteszi, ahogy ereje engedi, a monográfiát is megírja, de fontosabbnak tartotta felesége emlékének ápolását.

Ha nem is tudtunk meg sokat a falu múltjáról, de azzal a gondolattal távozzunk, hogy két ember közötti ragaszkodásnak, a szeretetnek ilyen kézzelfogható jeleit ritkán látni. Ráadásul a férj román, a feleség magyar volt. Távozásunkkor szembeötlik a csűrkapura szegzett román versek között két magyarul írt sor, amelyen ez áll: „Julcsuka / Gyere vissza, téged várlak, mint egy angyalt az égből/ Maragy vellem mind halálig, mert ha nem jössz, megyek én/ Ticu.”

| VAJDA GYÖRGY |

(folytatása következő lapszámunkban)

Róza néni büszkén mutatja a vetett ágyat, amelyen román hímezsmintájú párnák sorakoznak

Egyedi módon lehetünk szeretetre méltók

Református egyetemi gyülekezetek találkozója Marosvásárhelyen

1. | Kijelentette: a keresztyénség nem ideál, hanem út, az értékünket pedig nem a hasznunk határozza meg, hanem mi magunk. „A szolgálatod, a lelki ajándékaid is pótolhatóak. Csak a hiúságod hiteti el veled, hogy ez nem így van. De közben te magad egyedi vagy. Mindnyájan Isten egyedi arca vagyunk. Ha valaki az arcodra néz, lássa meg Isten arcát” – hangzott el.

A másnapi programot a Mifike zenecsapatával való közös éneklés nyitotta, majd Horváth Levente folytatta a tökéletes tökéletlen kérdésének kifejtését az 1Jn 2 alapján. A lelkipásztor leszögezte: a Bibliában a tökéletesség fogalma nem létezik, csak a teljességé. Jézus megfosztott a bűneinktől, cserébe adta a jót, ami benne van.

Isten úgy teremtett, hogy egy vagyok veled, már a világ teremtése előtt fiainak fogadott minket, a szenvedés pedig akkor lett, amikor az ember elvált attól, akivel egy volt. Ez az egyesség akkor jelenik meg újra, ha végre átöleled a fájdalmat. Isten megelőlegezte a megbocsátást, nekünk pedig ezt meg kell becsülni, fel kell nőnünk az ő szeretetéhez – mondta el Horváth Levente.

...sokszor szépítünk a nézeteinken, a környezetünkről alkotott képen, de szükséges, hogy őszinteséggel szembenézzünk a valósággal, és rájöjünk, Isten mindezekkel együtt is elfogad.

A nap további részében a kiscsoportos beszélgetések mellett 18 workshop közül választhattak a résztvevők. A Bonus Pastor Alapítvány képviselői A függőségben hol van az ember? címmel tartottak foglalkozást, az Ügyes Kezek Alapítvány kerekasztal-beszélgetésén értelmi sérültekkel, szülőkkel, szakemberekkel találkozhattak az érdeklődők.

Mindezek mellett a beregszászi Főiskolai Református Ifjúsági Gyülekezet (FRIGY) 4érvék színházzal várta a fiatalokat, Péter Júlia lelkipásztor és Moisi Róbert pszichológus vezetésével pedig bibliai történeteket játszhattak el a Bibliodrámá workshopon. Egy csapat fiatal öt hosszú házasságot megélt párt látogatott meg Marosvásárhelyen, de a távolról érkezők városnézésen is részt vehettek.

Kovács Gergő debreceni egyetemi lelkész Youtube-videókról, ezen belül pedig egy első látásra megbotránkoztatónak tűnő videoklip vallásos szimbólumairól tartott előadást. Az interaktív foglalkozáson tabuk nélkül került szóba a Jézusról, tanítványokról, keresztyénségről alkotott kép. A lelkipásztor rámutatott: sokszor szépítünk a nézeteinken, a saját magunkról és környezetünkről alkotott képen, de szükséges, hogy nyers őszinteséggel szembenézzünk a valósággal, a saját hibáinkkal, és rájöjünk, hogy Isten mindezekkel együtt is elfogad.

Szabó Tünde várhegyi lelkipásztor lányoknak tartott kötetlen beszélgetést, ahol anyaságról, párkapcsolatról, családról és nőiességről beszélgettek. Vitus-Bulbuk István, Szikszai Szabolcs és Szomor Abigél fiatal lelkipásztorok a lelkészélet nehézségeiről és áldásairól, előítéletekről, bizalomról, korlátokról és a gyülekezeti életéről beszélgetett az érdeklődőkkel.

Az Erdélyi Ifjúsági Egyesület önkéntesei, Nagy Géza Attila és Gagy Réka Afrikáról, Beninről, a poros ország szépségeiről tartottak előadást, Szabó Mónika diabetológus szakorvossal lelki és fizikai létünk ok-okozati kölcsönhatásairól beszélgethettek a résztvevők, Dávid István FIKE-lelkész pedig igemeditációt tartott, megismertette a fiatalokat egy közvetlen hangvételű, hétköznapi is gyakorolható bibliaolvasási módszerrel. Tóth Dorottya Isten a népzenében címmel tartott foglalkozást, ahol Isten és a keresztyénség népdalokban való jelenlétét mutatta be, megvizsgálta a résztvevőkkel a szokásdallamok egy különleges kategóriáját a világi népdalokban és táncdalokban, majd népdalzsoltárokat tanított, dalra fakasztva az egybegyűlt csapatot.

A háromnapos találkozót úrvacsorás istentisztelet zárta, amelyen Horváth Levente hirdette az igét, közreműködtek a Mifike fiataljai és a zenecsapata. A jövő évi találkozót budapesti fiatalok szervezik majd Csillebércen.

Fotók: Kiss Gábor és Berekméri Gabriella

A valóság brutálisabb, mint gondolnánk

Havonta több százan halnak meg keresztyén hitükért

Az Open Doors (továbbiakban ODs) szervezet minden évben kiadja jelentését *Világméretű üldözési index – ahol a leginkább üldözik a keresztyéneket* címmel. Adatok, statisztikák mutatják be a nem ritkán drámaian életveszélyes helyzetet. Nem volt ez másként idén sem.

A 2017. évi negatív folyamatokról külön elemző fejezetek szólnak az ODs jelentésében. Kimondatlanul is visszaköszön a tényeket szemlélve Peter Bergernek, a kiemelkedő 20. századi világvallás-kutatónak a megállapítása: a 21. század a világvallások mennyiségi növekedésének, egyben a növekedés következtében az élesedő nemzetközi konfliktusoknak is a százada lesz. Erre a legnegatívabb példa az iszlám. Amikor már többé nem vallási misszióról van szó, hanem ideológiai fegyverrel, így a radikalizálódás és a vallási terjeszkedés átkatonai gyilokeszközzé torzult.

Különösen Afrikában (Nigéria, Egyiptom), a Közel-Keleten (Iszlám Állam kalifátusa, Szíria, Irak) és Ázsiában (Pakisztán, Afganisztán) látjuk visszaköszönni ezt a jelenséget. Olykor ez együtt jár etnikai tisztogatásokkal is, mint Észak-Nigériában vagy a Szaharától délre eső területeken. Az erőszakos terjeszkedésnek, a radikális iszlamizációnak kísérőjelensége a gyilkosság, kínzás, tulajdonosi objektumok (üzletek, lakások) felgyújtása, önkényes bebörtönzések, a lakosság gettóba zárása, elűldözés, törvényi eljárások nélküli kivégzések, nemi erőszak, népirtás.

iskolákat szüntetik meg. Sok diszkrimináció mutatkozik a mindennapi élet területén is (keresztyén többségű területeken szándékosan elhanyagolják az infrastruktúrát, az orvosi ellátást). Az ideológiai nacionalizmusnak az éveken át toleráns Kínában mára megjelentek az aggasztó jelei, ilyen az utóbbi időkben elkövetett néhány templomrombolás, illetve az új kínai vallásügyi törvény szigorítása. A helyzet paradox, mert mindezek ellenére növekszik a keresztyének száma. Az egyetemeken pedig a fiatalok szemináriumi köröket alakítanak Kálvin keresztyén vallási rendszerének (*Institutio*) tanulmányozására.

A világ népességének legalább 75 százaléka él olyan területen, ahol valamiféle hátrány éri hite miatt. Több mint 60 országban jelenik meg a legkülönbözőbb formájú keresztyénellenesség. A Christian Persecution (keresztyénüldözés) infografika szerint havonta a nagyvilágban 322 keresztyén testvérünk szenved hite miatt mártíromságot. Ez évente mintegy 4000 mártírt jelent. Nem minden eset kerül nyilvánosságra és az ODs látókörébe. Havonta 214 templomot és keresztyén intézményt gyújtanak fel, rongálnak meg, ez évente mintegy 2600 ingatlant jelent. 9000 évente azoknak a száma, akik az erőszak

rófa történik vagy valamilyen szerencsétlenség, a keresztyének az okai. Ha magas a Tiber folyó vízállása, a keresztyének okozzák, ha kevés víz van a Nílusban, a keresztyének miatt van, ha földrengés, éhínség támad valahol vagy járvány, a keresztyének az okozói.”

Az első üldözési hullám a római császárok alatt keletkezett. Mindennapos volt a keresztyének bebörtönzése, kínzása, kivégzése. Valerianus császár 257-ben megtiltotta a keresztyén összejöveteleket, 258-ban a püspököket bebörtönöztette, majd kivégeztette, hogy az egyház szervezetét és működését lehetetlenné tegye. Fia, Gallienus keresztyén nőt vett feleségül (Isten útjai!), leállította az üldözéshullámot 260-ban.

A második üldözési hullám Diokletianus (303–313) idejére esik, akinek célja a keresztyénség teljes felszámolása volt. A templomokat leromboltatta, ezrével deportált keresztyéneket bányákba. Ennek a milánói ediktum (313) vetett véget, majd Nagy Konstantinus császár végleg beszüntette a keresztyénüldözést (314). Theodosius 380-ban hivatalos vallássá tette a keresztyénséget.

A harmadik hullám az iszlám 7. századtól való térhódításától számolható. Alig szabadult fel a keresztyénség a nyomás alól, megjelent a vallási intolerancia az iszlám formájában.

Később azonban megszületett a keresztyénségen belüli üldözés, a protestáns mártíromság. Majd protestáns is üldözött protestánst, például I. Angliai vagy Vöröskezű Mária az angol reformátusokat és anglikán puritánokat, akik Hollandiába, majd az USA-ba menekültek.

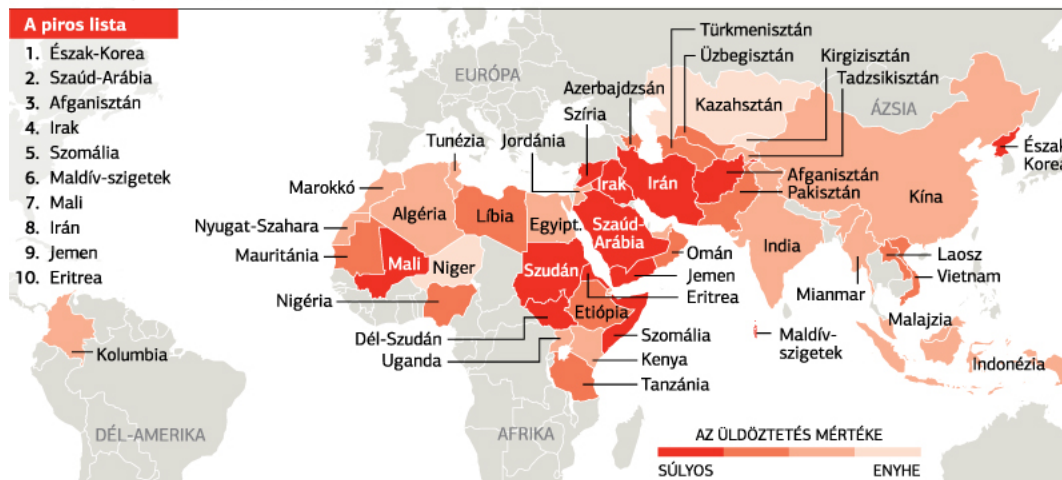
De mindezek ellenére tudjuk: Isten ígéje nincs bilincsbe verve (2Tim 2,9), és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni Jézus egyházán (Mt 16,18/b). Sajátos paradoxona a keresztyénüldözésnek, hogy minél többet tud a gyülekezet és a hívő ember Krisztusról, annál biztosabban számolhat az Antikrisztus ellenkezésével, kísértésével. Luther szerint „az Úr Jézusnak el kellett szenvednie az ördög és a világ üldözését, miért lenne ez velünk másként?”

Tudnunk kell, hogy a mártíromság, illetve a szenvedés Krisztus egyházának belső szolidaritását erősíti! A páli szolidaritás vagy kölcsönöség így működik: „ha szenved az egyik tag, velem együtt szenved valamennyi” (1Kor 12,26). Ez a szolidaritás a mai üldözések közepette az egyik erős fegyverünk.

A helyzetre tökéletesen érvényes Kálvin irányelve, amit Bethlen Gábor erdélyi fejedelem is szívesen mondogatott: „ha nem tudjuk megtenni azt, amit szeretnénk, azt kell tennünk, ami lehetséges!”. Azaz megismertetni a közvéleményt a hiteles tényekkel, a keresztyénvédelmező szervezetek fáradhatatlan küzdelmével, a keresztyénüldözés nyílt és rejtett formáinak leleplezésével, de legfőképpen keresztyén értékeink tudatosításával. Még akkor is, ha ez bizonyos uniós köröknek ütközik a véleményével. Ám a legfontosabb tett – szolidaritásunk kezdete és vége – az ima.

Hol a legveszélyesebb keresztyénként élni?

FORRÁS: LE MONDE / NÉPSZABADSÁG-GRAFIKA

Változó állapotok. A keresztyén üldözötteket bemutató világtérkép a néhány évvel ezelőtti állapotot tükrözi

De a hinduizmus és a nálunk oly szelídnek feltételezett buddhizmus is előidézett szörnyűséges jelenségeket. India és Nepál hinduizálása nyomán 2017-ben rekordszámot ért el a keresztyének elleni több mint 600 támadás. India régebben toleráns volt a keresztyénekkal szemben. 2014-ben még a 28. helyen állt a keresztyénüldözés világindeksén, ma már a 11. helyen.

Az ideológia egyre inkább terjed, ennek jelzava: egy vallás, egy kultúra, egy nép. Ideológiai megfogalmazója, Goldwalker szerint a hindu nemzetet a következő öt jellegzetességnek kell összetartania: földrajzi, faji, kulturális és nyelvi egység, illetve nacionalista jelszavak követése. A békés buddhistákat is átjárta a nacionalizmus nyugtalan szelleme. Srí Lanka mellett Bhutánban, Mianmaron is ez a helyzet. Keresztyén

különböző formáit viselik el hitükért: testi sértést, nemi erőszakot, bebörtönzést. A rendszeres üldözés, jogi és emberi hátrányok milliányi esetben érik hittestvéreinket az iszlám szélsőségesek, a hindu és buddhista vallási gyökerű nacionalizmus, a posztkommunista diktatórikus és ateista államszerveződés és politika következtében. Az ODs így határozza meg a keresztyénüldözést: „üldözésnek tekinthető, ha valakit Krisztushoz tartozása, Krisztussal és ügyével történő azonosulása miatt ér bármiféle ellenséges megnyilvánulás, jogi vagy egzisztenciális hátrány”.

Az, amiről a jelentés tudósít, nem mai jelenség. Karthágói Tertullianus egyházatya 196-ban fején találta a szöveget az üldözések álságos okainak leírásával: „A keresztyéneket vádolják mindenért – valamilyen, tömegeket érintő kataszt-

Ahol a jótékony munka sosem szűnik meg

A Diakónia Keresztyén Alapítvány kolozsvári fiókjánál szociomedikális szolgáltatások és ingyenes palliatív ellátás igényelhető, de egészségügyi segédeszközöket is kölcsönöznek. A munkát szakképzett alkalmazottak végzik: egy orvos, tizenegy asszisztens, nyolc gondozónő, három szociális munkás, illetve egy pszichológus foglalkozik az ellátást igénylőkkel.

Az alapítvány kolozsvári fiókja a szociális gyermekprogramok keretében naponta több mint 800 gyerekkel foglalkozik 27 helységben Kolozs, Bihar és Szilágy megyében. A cél a szegény és problémás családból származó gyermekek segítése délutáni foglalkozás, oktatás és nevelés révén, biztosítva a kicsik számára a napi egy étkezést, illetve a higiéniai nevelést. Emellett az Adopt a Granny (Fogadj örökbe egy nagyit) szociális idősprogram Kolozsváron, Mérán, Bonchidán, Kolozson, illetve Tordaszentlászlón foglalkozik 160 idős személlyel, célja az egyedülálló és rászoruló idősek segítése, szociális elszigetelődésük megelőzése.

A gondozóotthonok közül a kolozsvári Jó Testvér otthon 19 férőhelyet, a mérai Mamácska otthon 31 férőhelyet biztosít az ellátást igénylőknek. A szervezet önkéntesei minden korosztályból jelentkeznek, évente több mint 150-en kapcsolódnak be az alapítvány tevékenységeibe, de állandó a kapcsolat a külföldi önkéntes csapatokkal is. A Szeretethíd, illetve a 72 óra kompromisszum nélkül segítőmissziók az önkéntes szolgálat szükségességét népszerűsítik

a gyülekezetek életében. Rendezvényeket, találkozót szerveznek, részt vesznek különböző egyházi és világi eseményeken.

„A diakónia az embert tekinti az egyik legfontosabb értéknek, rá fekteti a hangsúlyt, tulajdonképpen végigköveti az embert gyerekkorától haláláig” – mutatott rá dr. Sárosi Arthur (portrénkon), az alapítvány kolozsvári fiókjának ügyvezető igazgatója. „Gyerekprogramjaink által a jövőbe fektetünk be, a gyerekeken át pedig a hátrányos helyzetű családok egészét is segítjük. Fontos az, hogy ők iskolába, óvodába járjanak, minél több osztályt elvégezzenek, hogy később gondoskodhassanak magukról és családjukról. Ugyanakkor gondoskodunk krónikus betegekről az otthoni betegápolással, illetve palliatív ellátást nyújtunk a gyógyíthatatlan betegeknek – tehát nem mondunk le róluk, igyekszünk az életminőségüket, amennyire le-

het, javítani, és a családot segíteni” – mondta Sárosi.

Ilyen sokoldalú, szerteágazó tevékenység működtetéséért, a betegellátás minőségének fenntartásáért azonban anyagi fedezetre is szükség van. Ezért az alapítvány kéri, hogy aki teheti, az adója két százalékának felajánlásával járuljon hozzá a munka megkönnyítéséhez, a megfelelő felszerelések, eszközök beszerzéséhez. „Az adó két százalékát azért érdemes a diakóniának adni, mert a munkánkon keresztül az emberekhez jut el. A szervezet nem öncélú, a keresztyén értékekre alapoz, a felebarátok felkarolására és segítésére.

A diakónia az embert tekinti az egyik legfontosabb értéknek, rá fekteti a hangsúlyt, tulajdonképpen végigköveti az embert gyerekkorától haláláig.

A szolgálat elsődleges számunkra, ennek áldoztuk életünket, energiánkat, a szervezet ezért jött létre. A szolgálatot önmagában is értéknek tekintjük” – foglalta össze Sárosi Arthur. A kolozsvári ügyvezető igazgató elmondta, a beérkezett adományok egy részét az alkalmazottak fizetésére fordítják, emellett az ellátottak igényeinek megfelelően fektetik be az anyagiakat: például a gyerekeknek étkeztetést, az idősebb gondozottaknak kötszert, ápoláshoz szükséges eszközöket biztosítanak.

Az ügyvezető igazgató az egyik legnagyobb nehézségnek, akadállyal a korszellemmel való szembeállást nevezte. „A fogyasztói társadalmunkban az anyagiak mindent felülírnak, ezért a szolgálat értéke alábecsült, nem igazán áldoznak az emberek, önkormányzatok, illetve az állam arra, hogy a szociális, egészségügyi vagy komplex ellátást biztosító szervezeteknek elegendő anyagi forrása legyen. Tehát a korszellem elleni küzdelem a legnagyobb kihívásunk, hiszen ebből következik minden egyéb nehézség” – foglalta össze. Az alapítvány sok partnerségi kapcsolatot tart fenn, az önkormányzatokkal szinte mindenhol jó az együttműködés. „Ahhoz képest, hogy Kolozsvár és környéke milyen anyagi lehetőségekkel bír, milyen potenciál van benne, van még mit fejlődni, a gazdasági, pénzügyi szférát jobban meg kellene tudnunk szólítani, több partnerséget kialakítani velük. De magánszemélyek is rengeteget tehetnek, hogy a környezetükben élők életminőségét jobba tegyék, jobban kell nyitnunk a környezetünk felé” – magyarázta Sárosi Arthur.

Aki az adója két százalékát a diakónia kolozsvári fiókjának szeretné felajánlani, nyomtatványt kell kitöltenie, és személyesen nyújthatja be az adóhivatalnál, vagy eljuttathatja az alapítvány valamely munkatársához, illetve a szervezet székhelyére Kolozsváron a Zambilei utca 7. szám alá május 25-ig.

A Diakónia Keresztyén Alapítvány kolozsvári, Zambilei utcai székháza

A DIAKÓNIA KERESZTYÉN ALAPÍTVÁNY „Együtt az életért” mottóval végzi munkáját. Az alapítvány kolozsvári fiókja Kolozs, Bihar és Szilágy megyét foglalja magában. 150 alkalmazottal és számos önkéntessel 2017-ben 1009 személyt részesítettek otthoni betegápolásban, de számos településen folyik a segítőmisszió, a szociális és gyermekprogramok, valamint a gondozóotthonok működtetése. A munka folytatásához azonban minden lehetséges támogatásra szükség van, ezért aki szeretné, felajánlhatja adójának két százalékát a szervezet részére. A Diakónia Keresztyén Alapítvány küldetése közt szerepel az élet védelme, a betegek és hátrányos helyzetűek segítése, az emberek fizikai, érzelmi és szellemi képességeinek ápolása, valamint a szociális és egészségügyi problémákra való odafigyelés ösztönzése. A szervezetnek Marosvásárhelyen, Sepsiszentgyörgyön, Szászrégenben, Nagyvárados, Brassóban, Székelyudvarhelyen, illetve Zilahon működnek fiókjai, amelyekhez több helyi kirendeltség tartozik.

Keresztyén újjászületés a családon keresztül

1. | Az alapkövetél alkalmával tartott istentiszteleten Kató Béla püspök a Neh 4,14 alapján elmondta, az egyháznak azért van szüksége ilyen intézmények építésére, mert az emberiség mai világválságában a gonosz hatalma felett egyedül csak Jézus megváltó szeretete diadalmaskodhat, ugyanakkor minden nyomorúság a lelki válság következménye. A Kárpát-medence magyarságának csak a keresztyén újjászületés az egyetlen esélye. A család, a templom és az iskola nemzeti létünk alappillérei, amelyekkel változtathatunk a sorsunkon.

A püspök szerint három fontos teendőnk van: éljünk egészségesen, teremtsünk rendet a fejünkben és a szívünkben, helyezük vissza az origót a koordináta-rendszerünk középpontjába. A széthullott erkölcsi értékrend helyreállítása nem egyéb, mint Isten teremtett rendjének helyreállítása önmagunkban. Az embernek az együttélésében, kapcsolataiban a természetes és teremtett rendet kell követnie. Ha e szerint akarunk élni, akkor egészségesnek kell lennünk. Ha az ember egységes egész, akkor egészségében a testi, lelki és erkölcsi épségét nem lehet különválasztani. Ebben az értékrendben kell a gyermekeinket nevelnünk, ezért is kellenek az óvodák – hangsúlyozta a püspök.

Olyan értékeket vállalhatunk csak fel, amelyek az életünket megtartják, elősegítik. Amikor régi és új értékeket kell összehasonlítani, akkor az örök értékek a mérvadók, az Istentől tanult érték mozgósító erővé válik, mint örök és változatlan érték fog megjelenni. A középpont pedig maga Jézus, aki út, igazság és élet.

Bíró István küküllői esperes köszöntőjében elmondta: kevesen hitték volna, hogy a régi óvodaépület helyébe új épülhet. Az alapkö elhelyezése azt a reménységet is kifejezi, hogy a mennyei támogatás nem fejeződött be, hanem folyamatosan árad azáltal, aki az Alapkö.

Dr. Grezsa István kormánybiztos beszédében hangsúlyozta, egy óvoda és bölcsőde a jövőnek és a mának is üzen. A mának azt üzeni: ha összefogunk, akkor mindent képesek vagyunk elérni. A kormánybiztos szerint üzenetértékű az is, hogy a templom mellett épül fel az óvoda: hitet teszünk amellett, hogy a keresztyén értékek nélkül nincs jövő. A nemzeti identitás védelme és a keresztyén hit védelme versenyképességi előnyt fog jelenteni.

Fotó: Kiss Gábor

Koncz László Ferenc lelkipásztor ismertette: a háromcsoportos óvoda-bölcsődében 50 gyermeknek lesz lehetősége magyar nyelven tanulni. A lelkipásztor szerint a közösség már rég eldöntötte, hogy erre a beruházásra szükség lenne, Magyarország kormánya és az Erdélyi Református Egyházkerület segítségével pedig a megfelelő időben érkezett.

A hálaadó istentisztelet után a templom kertjében folytatódott az ünnepség, ahol Kató Béla püspök elhelyezte az időkapszulát, amely az alapkövetél megörökítő iratot tartalmaz, majd Grezsa István kormánybiztossal közösen elhelyezték az óvoda alapkövét. A püspök emlékeztetett: az egyházkerület 27 óvoda és bölcsőde építését tervezte el. Ezek az intézmények a biztosítékai annak, hogy a fogyasztás ellenére is minőségi életben maradjon meg az, aki itthon szeretne élni. Így lehet a visszaszorított helyzetből kilépni, amelyben iskoláink, óvodáink vannak. „A magyar kormány nem azt teszi, amit ő jónak lát, hanem megkérdezi tőlünk, hogy mit szeretnénk, mi kell ahhoz, hogy teljes életet élhessünk Erdélyben. Ennek köszönhető a soha nem látott mennyiségű és minőségű fejlesztés” – mutatott rá. A püspök elmondta: a backamadarasi óvoda kivétel, elsősorban városokon tartották fontos-

nak ezeknek az intézményeknek a létrehozását, hiszen a vidék fejlődése nem olyan dinamikus, mint a városoké.

Csép Andrea képviselő szerint olyan óvodákra van szükség, amelyben a családi nevelésen kívül a gyerekek fejlődhetnek, a tudásuk keresztyén értékrend mentén gyarapodhat. Az elhelyezett alapkö a jövő alapköve, amely jelképe az erdélyi magyar értékrendnek, a magyar családok fennmaradásának, az egészséges nevelésben részesülő gyerekeknek. Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke szerint nem az idő nehéz, hanem a hitünk kevés, ugyanakkor hangsúlyozta az adakozás, a szolidaritás fontosságát. Az alapkövetél arra mutat rá, hogyha van hit és összefogás, akkor képesek vagyunk nagy dolgokat megvalósítani. A Kárpát-medencei magyarok egymásra vannak utalva, az egymásra utaltság abban csúcspod ki, hogy magyar a magyaron segít.

Szócs Antal főgondnok, polgármester úgy vélte: a 625 éves település épülő óvodáját azzal tudják megköszönni a magyar kormánynak, hogy a településen magyar ajkú és magyarul gondolkodó gyerekek fognak felnőni.

| KISS GÁBOR |

Bölcsőde a szórványban

1. | „Ez a folyamat erősödik meg ma itt, a szórványban, Déván” – jelentette ki Zsargó János.

Kató Béla püspök elmondta, az intézmény megnyitásának különös jelentősége van a szórványban, hiszen minden egyes gyermek fontos az egyház és a közösség számára, ők jelentik a megmaradást. Rámutatott: a bibliai korban az akkori világ reménységét egy gyermek születése jelentette. Benne bíztak és hittek, tőle várták a változást. „Nekünk sem lehet reménységünk életünkben, csak akkor, ha gyerekeink születnek, és belőlük olyan ember válhat, aki megfordítja sorsunkat, életünket. Európának, kultúránknak, keresztyénségünknek csak úgy van esélye megmaradni, ha

gyermek születik, és ezek a gyermekek át tudják venni keresztyén értékeinket, örökségünket. Isten is általuk akar minket megtartani, az ő oltalmába helyezzük gyermekeinket” – hangsúlyozta a püspök.

Rátoni Csaba dévai lelkipásztor kiemelte, Isten reményt és jövőt ad mindazoknak, akikkel terve van. „Isten azt akarja, hogy ne magunkra, az emberekre nézzünk, hanem a múlt siratása helyett emeljük rá tekintetünket, és fénylő pont legyünk. A bölcsőde alapításával a jövőre, a reményre mondtunk igent” – szögezte le a lelkipásztor.

| B. G. |

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

